

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

Dubium 30. Monachum factum Episcopum an liceat eligere in Prælatum
regul.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

specialius amplectatur. Ac deinde Patrum
 nostrorum beate memoriae Urbani Calixti &
 Clementis, Romanorum Pontificum vestigia
 sequentes venerabile Cœnobium ceteris per oc-
 cidencem præferendum asserimus. Et Justin.
 Imperator. Idem venerabilis locus sit clarissi-
 mus & venerabilis non solum oris occidentis, verum
 etiam & Eois. At quomodo hæc omnia po-
 terunt verificari & salvari, si eodem jure
 cum alijs censeatur? si est caput si tenet
 principatum Monasteriorum, si ceteris
 debet esse venerationi uno verbo præ-
 ferri tanquam præcellens, quomodo
 non semper exceptum non judicabitur
 in omni dispositione odiosa?

70 Atque idem ego dico per proportionē
 de Monast. Cluniacensi, Cisterc. Montis
 Virginis Præmonstratensi, & alijs simili-
 bus, quæ sunt capita suorum Ordinum
 vel Congregationum, non venire earum
 nomine in odiosis, nam sicut sunt quædam
 privilegia, ita specialia ut non censean-
 tur communicari in generali communi-
 catione privilegiorum, ita ejusmodi Mo-
 nasteria collata ad alia, inveniuntur tot
 prærogativis insignita, ut ratione di-
 citante præsumi semper debeat, non esse
 intentionis Papæ, ea comprehendere
 cum alijs in dispositionibus odiosis, nisi
 expressè, & in individuo ita se velle de-
 claret.

D U B. XXX.

*Monachum factum Episcopum, an liceat
 eligere in Prælatum regularem?*

Ad c. 23. §. 1. sect. 3.

S U M M A R I U M.

- ¹ Monachus non debet ambire dignitates.
- ² Neque ad has consentire.
- ³ Monachus factus Episcopus non fruitur privileg.
 sui Ordinis.

4 Maneritamen obligatus observantia
 paritabilibus.
 5 Volunt aliqui Episcopum posse eligi
 regularem,
 7 Auctoritas est contraria.
 8 Cuius rationes deducuntur & sequuntur
 8 Inter Regulares eligendi in Prælato
 assueti observantur.
 10 Si Episcopus esset Prælatus regul.
 primus finis, ob quem dantur
 11 Egrius illi submitterentur fratres,
 12 Repugnat naturali Ordini.
 14 Egrius Canonico & seq.
 19 Sequerentur absurda.
 20 Expresse fuit prohibitum à Papa.
 21 Et cautum in singulis Ordinibus & seq.
 16 Qui renuntiavit, non potest redire.
 18 Electio debet fieri ex gremio.
 26 Respondetur ad obiecta in initio præ-
 contraria.

NON raro contingit Prælato
 siasticos sibi petere à Sum. Pont.
 suffraganeos Regulares, quibus
 rantur Episcopatus, in partibus
 lium, & quia illi Sedem propriam
 habent, solent in suis Monasteriis
 suam consecrationem remanere
 dum ad munia Episcopalia per-
 ad claustrum redire, & de his
 dubium, cui solvendo ego

Suppono I. Monachos non debere
 videri electione Ecclesiastica officia
 pere, nec blandiente delicta redire
 c. vos autem 16. q. 1.

Secundò. Non posse consentire
 lectioni sine licentia suorum Superio-
 rum, aliàs non valere talem consecra-
 tionem, & ipsam electionem reddi irritam.
 Religiosus. de elect. in 6. arg. cap. si quis
 monachus 16. quest. 1. & cap. quantum ad
 Quæ licentia debet esse specialis, & non
 pressa adeò ut generalis de consecra-
 electioni fiendæ, vel factæ quædam

purgari, illuminari ac perfici, unde quia Religiosi sunt in statu perfectionis acquirenda, Episcopi acquirita magis congruum videtur, ut ab his regantur, quam ab alijs sibi similibus facit ite praxis prae-teritorum temporum, in quibus Episcopi regebant Monasteria & Monachos, ut Martinus, Augustinus, Fructuosus, & alij similes viri sanctitate conspicui, sub quorum Regimine etiam vel maxime floruere Monachi, & Status monasticus.

Sed his non obstantib. ego contraria partē teneo primò, quia Episcopi in sua assumptione relinquunt claustrum, & claustralia exercitia, aut si in Monasterio remanet aliquis, id non facit, nisi vel ex necessitate, vel certè ex arbitrio, contra rationem autem videretur esse ei claustrum regimen committere, qui in eo non manet nisi ad placitum. Unde Clem. VIII. in decretis pro Reformatione Regularium nu. 36. Specialiter cavet: ut Ad officia, Gradus & Prelaturas illi precipue eligatur, qui possint & consueverint Reg. Ordinis & constitutiones observare, praesertim ad servitium Chori vestitum, & cibum communem pertinentes Quae omnia, cum non servent Episcopi, patet quàm incongruum foret eis ipsorum curam relinquere.

Et confirmatur, quia sicut jura & DD. non permittunt ut vidua vel corrupta eligatur in Abbatissam, ut ait Gloss. c. juveniculas. 20 q. 1. & c. indemnitatibus. de elect. in 6. Archid. & Dominic. eod. Abb. c. cum in cunctis. extra. eod. Rod. 10. 1. qq. Reg. 64. a. 4. Laym. l. 3. sect. 3. n. 8. Et La san. 10. 1. c. 26. ubi ex manuali Gavant. ita decisum à S. Card. Congr. refert, cum Barb. in collect. Bull. v. Abbatissa & v. vidua. Nempe, quia non potest esse hortatrix ad Virginitatē, quae ipsa non est Virgo. c. una tantum. d. 26. Sic certè nō potest esse hortator observantiarū regular. qui ipse illas non servat. c. primū. fin. d. 25.

T 1 2 Secun.

REGIA
ARINNA
ENTARIA
REGILAS
LLARLES
TOLICE
EPISCOPALIS

10 *Secundò* sic impediretur præcipuum bonum, & finis propter quem Superiores dantur Regularibus. *Si potest fieri quantos passus ambulat Monachus, vel quot calices aquæ bibit, debet senioribus revelare,* inquit S. Anton. apud Ruffin. *de verb. Senior. n. 176.* hoc est quòd Religiosus debet pendere à nutu Superioris quoad omnia, & ut ait S. Bened. in Reg. c. 67. *Nihil omnino (quamvis parvum, sine iussione Abbatis facere)* Et sic opus est Religiosis frequentissimo accessu ad suos Superiores, quem quidem accessum facilem reddit æqualitas in eo, qui acceditur, ut docet Cassian. *coll. 1. cap. 13.* At quis possit hunc accessum, & tam frequentem, & tam facilem sperare ab Episcopo functionibus Ecclesiasticis, & exterioribus negotijs detento, in quo nihil Religionis ampliùs videtur, & à quo non potest obtineri gratia, nisi priùs habita licentiâ ab ejus famulis accedendi ad ipsum.

Nec refert, quòd detur Religiosis vicarius vel Prior, ad quem recurrant in suis necessitatibus quia inde sequuntur plurima inconvenientia, nimis de se nota.

11 *Terridè* experientia docet, quòd talibus Prælati, ægrius & difficilius subiiciuntur Religiosi, nescio quid enim antipatiæ occulta, & naturalis intercedit inter statum religiosum, & Episcopalem, & si Religiosi non potuerunt pati jugum Episcoporum in rebus generalibus, in quibus ceteri fideles, etiam Laici illis subiiciuntur, sed exemptiones sibi quæsierunt, quomodo eis subiiciuntur & in illis & in omnibus aliis, ut debent si dentur eis in Prælatos.

12 *Quartò*, certè videmus, quòd secundum naturam ordinem in qualibet specie præstet unum individuum non alterius, sed ejusdem speciei, ut aquila volucris, & leo feris, non leo volucris, aut feris

aquila. Imò in ipsorum Angelorum rarchijs, cuilibet Ordini præstet unum non alterius, seu eiusdem, cum omnes seu familia seu Republica munitates ordinentur per proportionem ad naturalia, omnino convincentur peccare contra naturam, qui Monachus non Monachum, sed Episcopum præceperet, nam & pro lege solet allegari naturalis. I. *scire oportet ff. de excus. l. 1.*

Confirmatur, quia omnis varietas statuum, seu specierum permixtio, per fuit in omni gente damnata, & ræ exosa, nam & animalia sexus oppositi, seu dubii generis, aut quæ vitia duobus elementis, & tanquam inanis, & malum portendunt, notantur sapientibus, ut videre est apud Platonem & tanquam noxii alimentum reprobatum à medicis, ut monet Grattarol. *lib. 1. ser. studii valetud. Hermaphroditas* legitur leges, ab omni dignitate, & à sacris ordinibus canones rit. *de corp. vitat. l. 1.* tanquam immundum animal sibi offerri in sacrificium prohibet Deus. Quod populum suum arare in bove & alino indui veste ex lana, & lino continetur. *vit. 19. & Deuter. 22.* At nunquid de cura est Deo? de lana vel lino? haud quàm, sed his & similibus præceptis luit confirmare seu prævenire hoc dicimus, & ostendere, quantum displiceat inter homines statuum & conditionum permixtio, quam nec in inanibus & brutis animantibus tollit. Quid enim aliud est indui vestes ex lana & lino texta, nisi cuculla Monastica parum Episcopale superindueret? Quomodo bove & alino arare, nisi dignitate pastoralis sociare claustralem? At si hanc permixtionem non voluit Deus in Iudæis, quomodo in sua Ecclesia exorabit Christus? Quis aadebit se

derit in sua Maiestate) oculis ejus pra-
sentare, cum supparo & cucullo? Mona-
chum ne se dicat an Episcopum? &c.
Sicut officiis ac beneficiis sa-
cularibus non possunt praefigi Monachi,
ita Panor. communiter tradunt DD.
cap. super eo. de Regul. & c. quod Dei timo-
re de stat. mon. Sic nec Regularibus sa-
culares, ut notat Host. in sum. lib. 3. tit de
mon. nu. 11. Et expressè cavetur in clem.
de sup. negl. prel. Ac innovatum fuit in
Concil. Trident. sess. 14. c. 10. Quia lo-
cus religiosus debet regi à Religiosis. c.
de quatuor de rel. dom. Et est univrsalis
regula, quod Regularia Regularibus, &
sacularia secularibus danda sunt. Quam
DD. colligunt ex c. possessiones, de reb. eccl.
in dien. & c. cum de beneficio, de preb. in 6.
Episcopi sunt personæ saculares, &
saculo restituti. clem. cum rationi. de elect.
de iugo monastica Professionis abso-
lutus. cap. statutum 18. q. 1. Ergo non pos-
sunt praefigi beneficiis, & officiis regula-
riis.
In cap. ad nostram. c. cum causam.
de cum in magistrum. de elect. Expressè ca-
vetur, ne non Monachus seu non Profes-
sus eligatur in Praelatum regularem. Ac
Abbatem debere monachari: hoc
observantiis monasticis vacare. At
Episcopus assumptus ex suo Ordine non
tamplius Monachus, nec monachatur,
sed perinde est, ac si nunquam fuisset Mo-
nachus, ergo non potest eligi in Praela-
tum Monachorum, seu regularem. Unde
S. Gregor. relatus in c. presbyteros. 16.
cap. 1. sic scribit, pro hac causa ad Epi-
scopum Syracusan. Presbyteros (inquit)
Dionis, ceterosq. cuiuslibet ordinis clericos,
quos talis quoquo modo militant Abbates per-
missa a nullo modo esse permittas, sed aut
in sa. clericatus milita, Monasticis non pro-
mucantur Ordinibus, aut in Abbatis loco

permanere decreverint Clericatus nullo modo
permittantur habere militiam. Et decreti huius
sui rationem reddens. Satis enim (inquit) in-
congruum est. si cum unum ex his praes sui mag-
nitudine, diligenter non possit quis explere, ad
utrumq. inducitur idoneus.
Confirmatur, quia sicut Episcopus qui
renunciavit dignitati, ut ad Monasterium
transeat, non potest panitere, & ad dig-
nitatem redire. cap. hoc nequaquam 7. q. 1.
& cap. post translationem. de remunt. sic post-
quam Monachus transiit ad Episcopa-
lem statum, non potest redire ad Mona-
sticum, ut in illo promoveatur, Idque
sive abdicato Episcopatu, cum ei non li-
ceat cap. sicut vir 7. q. 1. Sive eo retento,
cum non possit cum legitima sponsa co-
cubinam tenere, ut scitè quidam Episco-
pus Parisiensis respondit apud Rebuff. in
pra. benef. tit. de commend.
Confirmatur, item quia Regularibus
debet dari Praelatus non solum, qui sit
Regularis, sed etiam eiusdem habitus, &
Regulae. cap. in mona 16. quest. 7. & clem. 1.
de elect. At Episcopi assumpti non sunt am-
plius eiusdem Regulae, utpote ab illa ab-
soluti cap. statutum. 18. q. 1. nec eiusdem
habitus, utpote quibus in iure, & in po-
tentiali proprius assignatur, ergo &c.
VII. Electio debet fieri de gremio. cap. 18
nec emeritis. d. 61. & cap. abbatem. 18. q. 11.
Sed assumptus ad Episcop. non est amp-
lius de gremio, neq; ord. neq; Monaste-
rii, ergo non potest eligi, sed deberet po-
stulari juxta cap. etsi. de post. prel. Cum au-
tem postulatio non fiat nisi apud Papam,
relinquitur, quod sine speciali eius licen-
tia & dispensatione non potest ullus Epi-
scopus vocari ad Praelaturam regularem,
sim autem electionem futuram nullam,
quia nulla est electio, quando eligitur
postulandus, sicut quando postulatur eli-
gendus. c. Abb. de verb. signific. & Gloss. c. cit. etsi.
VIII. Se-

REGIA
LARIUM
ENTARIA
REGULAS
LLARLES
POLICE
EPISCOPUS
III
8

eorum jugum Religiosi refugiunt, & a seipſis, & ſuis regi volunt ob rationes in ſuperioribus deductas.

D U B. XXXI.

An Prælatuſ Regulariſ factuſ Episcopuſ retineat aliquam Jurisdictionem in ſuo Monasterio?

Ad idem Cap. 23.

S U M M A R I U M.

- 1 Prælatuſ regulariſ factuſ Episcopuſ, nullam jurisd. retinet in ſuo Monasterio.
 - 2 Hoc probatur per ſura & ſeq.
 - 4 Prævenitur Objectionibus.
- Abbaſ factuſ Episcopuſ mutat tituluſ, & fit Commendatariuſ ibid.

HOC dubium movere cogit malitia temporis, ad quod ego reſpond. negativè cum Tambur. tom. 1. de jur. Abb. d. 5. q. 25. Et probatur ex triplici loco juris Canonici, nempe 1. ex c. ne pro cuiuſlibet. 16. quaſt. 7. ubi S. Gregor. ſcribit ad Marinian. Episc. in hæc verba: Studendum vobis eſt, ut ſi quiſpiam Abbatem vel Monachorum, ex quocunq; Monasterio ad Clericatum officium vel Ordinem ſacrum acceſſerit, non illic aliquam ulteriuſ habeat poteſtatem Ubi Gloſſ. per Ordinem ſacrum ſpecialiter intelligit non Sacerdotium, vel Diaconatum (quia ſupponuntur Abbatèſ habere hoſ Ordineſ, qui etiam non repugnant, imò maxime decent Prælatum regularem, ſed Episcopatum, qui eſt incompatibilis cum Officio regulari, quia ut dicit idem Gregor. in cap. nemo eod. Nemo poteſt & Eccleſiaſticis officiis deſervire, & in Monachica Regula ordinatè perſiſtere, ut ipſe Monasterii diſtrictionem teneat,

REGULA
 LARIVNA
 ENTARIA
 REGVLAS
 LLARLES
 POLICE
 III